

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Операційний менеджмент

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Код та назва спеціальності, галузь знань	D3 Менеджмент D Бізнес, адміністрування та право
Тип та назва освітньої програми	Освітньо-професійна програма «Менеджмент»
Статус навчальної дисципліни	Обов'язкова компонента (ОК-24)
Курс, семестр викладання	4 курс, 7 семестр
Трудомісткість навчальної дисципліни	6 кредитів ЄКТС (180 академічних годин), з них: денна (очна) форма навчання: лекц. – 30 год., практич. зан. – 36 год., самост. роб. – 114 год.; заочна форма навчання: лекц. – 16 год., практич. зан. – 20 год., самост. роб. – 144 год.
Мова викладання	Українська
Кафедра	Менеджменту та маркетингу
Факультет	Бізнесу та соціальних комунікацій

Розробники / викладачі

СТАНІСЛАВИК Олена В'ячеславівна,
професор кафедри менеджменту та маркетингу
доктор економічних наук, професор

E-mail: elenastanislavyk@ukr.net

Консультації: вівторок з 13⁰⁰ до 14⁰⁰ год.,
кабінет 324 (головний корпус)

Мета дисципліни	формування у майбутніх менеджерів умінь розроблення операційної стратегії, створення та використання галузевих операційних підсистем як основи забезпечення досягнення місії організації.
Компетентності, формуванню яких сприяє дисципліна	СК-7. Здатність обирати та використовувати сучасний інструментарій менеджменту. СК-8. Здатність планувати діяльність організації та управляти часом. СК-12. Здатність аналізувати й структурувати проблеми організації, формувати обґрунтовані рішення.
Програмні результати навчання	ПРН-3. Демонструвати знання теорій, методів і функцій менеджменту, сучасних концепцій лідерства ПРН-4. Демонструвати навички виявлення проблем та обґрунтування управлінських рішень. ПРН-6. Виявляти навички пошуку, збирання та аналізу інформації, розрахунку показників для обґрунтування управлінських рішень. ПРН-8. Застосовувати методи менеджменту для забезпечення ефективності діяльності організації. ПРН-9. Демонструвати навички взаємодії, лідерства, командної роботи. ПРН-10. Мати навички обґрунтування дієвих інструментів мотивування персоналу організації. ПРН-12. Оцінювати правові, соціальні та економічні наслідки функціонування організації.

Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Операційний менеджмент як різновид функціонального менеджменту	<p>Виробництво як процес трансформації ресурсів організації у готову продукцію або послуги. Об'єктивні закономірності управління операційною діяльністю в умовах цифрової трансформації та зростаючої конкуренції.</p> <p>Сутність операційної функції в сучасному менеджменті. Галузеві особливості реалізації операційної функції в умовах спеціалізації, автоматизації та гнучкого виробництва.</p> <p>Категорії «операційна діяльність» і «виробнича діяльність»: зміст, сфери застосування, взаємозв'язок і відмінності з урахуванням розвитку сервісної економіки. Порівняння виробничого та операційного менеджменту: структурні характеристики, функціональна спрямованість, цифрове середовище реалізації.</p> <p>Сутність і роль операційного менеджменту в загальній системі управління організацією. Взаємозв'язок операційного менеджменту з маркетинговим, фінансовим, інноваційним, логістичним менеджментом у рамках інтегрованої системи управління.</p> <p>Історичні етапи розвитку операційного менеджменту: індустріальна ера, науковий менеджмент, системний підхід, концепції Lean, TQM та етап цифровізації (Industry 4.0 і 5.0).</p> <p>Взаємозв'язок між ключовими категоріями: «операційна функція», «операційний менеджер», «операційна система», «операційний процес», «операція» в контексті ефективного управління ціннісними потоками.</p> <p>Особливості операційного менеджменту в умовах глобалізації: стратегічні цілі, тактичні завдання та операційні рішення.</p> <p>Орієнтація на клієнта, адаптивність, результативність.</p> <p>Структура процесу реалізації операційного менеджменту: планування, організація, контроль, координація та вдосконалення операційних процесів. Функціональна характеристика операційного менеджменту як системи, що забезпечує безперервне створення цінності для споживача.</p>
Тема 2. Операційна	Сутність та етапи розробки операційної стратегії: аналіз середовища, визначення ключових компетенцій, формування цілей

<p>стратегія як основа проектування операційної системи</p>	<p>і вибір альтернатив. Виражена компетентність підприємства як основа стратегічної спеціалізації. Формування стратегії виробництва товару: інноваційність, персоналізація, інтеграція з ринковими стратегіями. Вплив життєвого циклу продукту на вибір операційної стратегії. Розробка стратегії процесу з урахуванням цифрових можливостей. Типи процесів: сфокусований на процесі, сфокусований на продукті, повторюваний процес, а також їхня комбінація у гібридних моделях. Порівняльна характеристика стратегій за критеріями ефективності, гнучкості та витрат. Особливості сфери послуг, які формують специфічні вимоги до операційної стратегії: участь клієнта в процесі, варіативність попиту, стандарти сервісу. Застосування «дерева рішень» як інструменту стратегічного аналізу при проектуванні продукту чи процесу. Оцінювання альтернатив на основі ймовірностей, витрат та очікуваної ефективності.</p>
<p>Тема 3. Операційна система організації: поняття, склад та види</p>	<p>Сутність системного підходу до операційного менеджменту: взаємозв'язок компонентів, інтеграція ресурсів, динамічність та адаптивність. Операційна система як цілісний об'єкт управління, що забезпечує стабільне функціонування організації. Особливості та властивості операційної системи: відкритість, складність, взаємодія із середовищем. Елементи операційної системи: підсистема забезпечення (ресурси), трансформуюча підсистема (технології), підсистема планування і контролю (управлінські дії). «Входи» та «виходи» як індикатори ефективності перетворення. Класифікаційні підходи до побудови операційних систем: за обсягом продукції, повторюваністю процесів, гнучкістю, автоматизованістю. Специфічні риси одиначної операційної системи: індивідуалізація, нестандартизованість, трудомісткість. Особливості операційної системи серійного типу: модульність, ефективність при змінному попиті, гнучке налаштування. Характеристика операційної системи масового виробництва: стандартизація, високий рівень автоматизації, вузька спеціалізація. Операційна система з безперервним процесом як різновид масового виробництва: неперервність перетворення, обмеженість змін, висока капіталомісткість.</p>
<p>Тема 4. Операційна діяльність: ресурси, процеси та результати</p>	<p>Поняття операційної діяльності підприємства як системи взаємозалежних процесів, що забезпечують створення цінності для споживача. Склад основних ресурсів як вхідних факторів операційної діяльності: людські, матеріальні, інформаційні, технологічні. Продукт (товар або послуга) як результат операційної діяльності, що задовольняє запит цільової аудиторії. Операційні процеси організації як динамічна основа функціонування операційної системи. Принципи організації операційних процесів: послідовність, взаємозв'язок, повторюваність, стандартизація. Складність процесів, рівень інтеграції та гнучкості. Типи операційних процесів: основні, допоміжні, управлінські – їх класифікація та ознаки. Організація операційного процесу у просторі: технологічний напрям спеціалізації (за видами робіт) та предметний напрям (за типом продукції). Поняття, структура та тривалість операційного циклу підприємства. Стадії циклу: закупівля – виробництво – складування – збут – обслуговування. Методи визначення тривалості операційного циклу. Особливості управління операційним циклом за фазами: цільове планування, оперативне реагування, контроль ефективності, використання цифрових інструментів для моніторингу.</p>

Тема 5. Управління процесом проектування Проектування операційної системи: сутність як стратегічної функції, цілі щодо забезпечення гнучкості, ефективності та якості. Основні етапи: аналіз потреб, вибір технологічних рішень, планування ресурсів, впровадження.

операційної системи

Критерії та фактори проектування операційної системи: витрати, час, якість, ризики, екологічна відповідальність. Соціотехнічний підхід до розробки операцій: урахування взаємодії технічних і соціальних складових. Відмінності між проектуванням продукту та послуги: матеріальність, рівень стандартизації, участь клієнта в процесі. Розгортання функції якості (QFD) як можливість залучення споживача до формування специфікацій і стандартів операційного процесу. Сучасний рівень розвитку виробничих та невиробничих операційних систем: діджиталізація, автономні технології, штучний інтелект у прийнятті проектних рішень. Необхідність рішень з просторової організації діяльності: раціональне використання площі, логістика, безпечність середовища. Проектування виробничих потужностей: обґрунтування централізованих (економія на масштабі) та децентралізованих (гнучкість і локалізація) підприємств. Проектування та вибір місця розташування підприємства: вплив факторів мікросередовища (інфраструктура, трудові ресурси) та макросередовища (економічна, правова, екологічна ситуація). Розміщення обладнання та робочих місць для виробництва: поопераційне функціональне, потокове лінійне та фіксоване позиційне планування. Проектування робіт: стандартизація, безпечність, ергономіка. Нормування праці: визначення нормативів часу та обсягу з використанням сучасних методів і хронометражу.

Тема 6. Управління поточним функціонуванням операційної системи

Довгострокове, середньострокове та короткострокове планування операцій: визначення обсягів, термінів і ресурсів, необхідних для досягнення стратегічних і тактичних цілей. Сукупне планування як засіб узгодження попиту і виробничих потужностей. Базові стратегії планування: стабілізації, відповідності попиту, комбінована стратегія. Управління матеріально-технічним забезпеченням: планування потреб у матеріалах, вибір постачальників, логістика постачання. Функції, завдання і вимоги до оперативного управління виробництвом: гнучкість, точність, швидкість реагування. Зміст та фази оперативного управління: складання графіків, розподіл навантаження, контроль виконання. Види систем оперативного управління: централізовані, децентралізовані, комбіновані. Організація диспетчеризації операційної діяльності: функціональна структура, роль автоматизованих систем. Контролювання операційного процесу: значення як інструменту забезпечення стабільності, якості та результативності. Технологія контролювання: збір і аналіз даних, зворотний зв'язок, коригуючі дії. Контролювання якості сировини, матеріалів, товарів та послуг: використання статистичних і цифрових методів. Контролювання запасів: рівні, норми, допустимі відхилення. Роль, завдання та принципи управління матеріальними ресурсами та запасами: економічність, безперебійність, своєчасність. Управлінські рішення у сфері запасів та витрат: баланс між витратами на зберігання і втратами від дефіциту. Особливості управління запасами залежного попиту (MRP-системи) та незалежного попиту (FQS, EPS). Виштовхувальні (push) та витягувальні (pull) системи управління матеріальними потоками: принципи функціонування та доцільність використання. Робоче середовище та умови праці як фактор ефективності операцій. Режим роботи: зміни, перерви, адаптація до законодавчих і технологічних вимог. Розподіл і кооперація праці: командна взаємодія, делегування, мультифункціональність. Мотивування роботи: використання нематеріальних і матеріальних стимулів. Основи нормування праці: принципи, цілі, взаємозв'язок із продуктивністю. Методи нормування праці та часу: аналітичні, експертні, статистичні. Хронометраж: застосування цифрових технологій у вимірюванні витрат часу.

<p>Тема 7. Основи управління проєктами</p>	<p>Сутність проєктного підходу до управління організацією: обмеженість у часі, ресурсах та цільовий характер. Переваги проєктного підходу в умовах нестабільного середовища: гнучкість, адаптивність, орієнтація на результат. Значення управління проєктами у впровадженні змін, інновацій, цифрових рішень. Основні завдання управління проєктами: визначення обсягу, оцінка ресурсів, планування строків, контроль реалізації.</p> <p>Планування проєктів: встановлення цілей, структурування задач, визначення пріоритетів. Поопераційний перелік робіт: деталізація завдань, логічна послідовність, взаємозалежності. Створення робочих графіків за допомогою діаграм Г. Гантта: візуалізація строків, завантаження ресурсів, контроль виконання.</p> <p>Розклад проєктів: визначення критичних подій, допустимих затримок, календарне планування. Контроль проєктів: контроль точок прийняття рішень, термінів, бюджету, якості. Методи сітьового планування: переваги (оптимізація часу, виявлення вузьких місць) та недоліки (ресурсоємність, складність). Техніка управління проєктами методом оцінювання та перегляду програм (PERT): імовірнісний аналіз строків. Метод критичного шляху (CPM): визначення найтривалішого шляху, оптимізація часових затрат.</p>
<p>Тема 8. Основи менеджменту якості</p>	<p>Поняття, значення та фактори забезпечення якості товарів та послуг у сучасному середовищі: зростаючі очікування споживачів, екологічні стандарти, глобальна конкуренція. Якість як стратегічний чинник успішності організації. Показники якості: кількісні та якісні, індикатори відповідності, надійності, безпеки, сервісності. Методи оцінювання якості: органолептичні, технічні, статистичні, експертні.</p> <p>Основні підходи до менеджменту якості: класичний, системний, процесний, стратегічний. Планування якості: визначення вимог, встановлення критеріїв, розробка специфікацій. Організаційне забезпечення якості: розподіл відповідальності, функціональні зв'язки, аудит. Інструменти контролю якості: діаграма В. Парето, «риб'яча кістка» Каору Ішікави, контрольні карти, чек-листи, діаграми розсіювання.</p> <p>Аналіз існуючих програм забезпечення якості: підхід У.Е. Демінга (14 принципів), Д. Джурана (тріада якості), П. Кросбі (нуль дефектів), Каору Ішікави (включення персоналу в процес управління якістю). Підхід з позицій загального менеджменту якості (TQM): орієнтація на процес, постійне вдосконалення, участь кожного працівника. Розвиток програм забезпечення якості: систематизація, навчання, інтеграція в загальну стратегію. Система стандартів ISO 9000: принципи, структура, сертифікація, оновлення відповідно до версії ISO 9001:2015.</p>
<p>Тема 9. Управління результативністю операційної діяльності</p>	<p>Показники результативності функціонування виробничих та сервісних операційних систем: продуктивність, ефективність, якість, швидкість обслуговування, рівень задоволеності клієнтів.</p> <p>Продуктивність операційної діяльності як ключовий індикатор управлінської результативності. Види продуктивності: часткова, загальна, факторна. Зв'язок між витратами, випуском і продуктивністю.</p> <p>Комплексний підхід до оцінки продуктивності: облік ресурсів, результатів, втрат, зовнішніх впливів. Інтеграція підходів до вимірювання в єдину систему управління. Моделювання процесу управління продуктивністю операційної системи: етапи визначення цілей, вимірювання, аналізу, покращення. Застосування сучасних цифрових інструментів для моніторингу продуктивності (BI-системи, ERP-аналітика). Фактори, що впливають на динаміку продуктивності: технології, компетентність персоналу, організаційна культура, цифровізація, зміни на ринку. Шляхи підвищення продуктивності: реінжиніринг процесів, автоматизація, гнучке управління ресурсами, мотивація персоналу, управління знаннями. Впровадження KPI та системи Balanced Scorecard як засобу стратегічного управління результативністю.</p>

Методи навчання

При вивченні навчальної дисципліни використовуються наступні методи навчання:

Інтерактивні	<ul style="list-style-type: none"> • Дискусії та обговорення кейсів реальних виробничих ситуацій. • Метод проєктів (розробка операційної стратегії підприємства). • Бізнес-симуляції процесів у логістиці, закупівлях, виробництві. • Робота в малих групах (мозковий штурм, SWOT-аналіз, побудова «дерева рішень»).
Практичні	<ul style="list-style-type: none"> • Розв'язування розрахункових і ситуаційних задач. • Побудова діаграм В. Парето, карт контролю, схем потоків процесів. • Виконання практичних робіт з аналізу ефективності операційної системи. • Аналіз виробничих кейсів з українських і міжнародних підприємств. • Проведення міні-досліджень щодо оптимізації виробничих потужностей.
Методи дистанційного навчання	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Відеоконференції в форматі лекцій або семінарів. Зв'язок здобувачів освіти з викладачем забезпечують різноманітні сучасні платформи, такі як: Moodle, Google Meet та ін. ▪ Онлайн дискусії; ▪ Індивідуальне і групове консультування (викладач дає додаткові роз'яснення щодо виконання завдань через чати та e-mail-надсилання); ▪ Квізи (проведення бліц-опитування із застосуванням Google Форм) тощо.

Стратегія оцінювання результатів навчання

Змістовий контент результатів навчання з дисципліни	<p>Результати навчання з дисципліни «Операційний менеджмент», які здобувач вищої освіти може продемонструвати та які можна ідентифікувати, оцінити й виміряти, відповідають вимогам 6 рівня НРК, що передбачає:</p> <p>Знання – формування у здобувача вищої освіти базових знань з теорії та практики операційного менеджменту: сутності операційної стратегії, типів операційних систем, методів управління запасами, матеріальними потоками, якістю, ресурсами, технологічними процесами, логістикою, сервісом.</p> <p>Уміння/навички – здобувач вищої освіти застосовує інструменти проєктування операційних процесів, розраховує ключові показники ефективності, виконує базові аналітичні та оптимізаційні завдання з планування виробництва, обробляє статистичні та виробничі дані, використовує сучасні цифрові інструменти (ERP, чек-листи, контрольні карти, діаграми В. Парето, К. Ішікави тощо).</p> <p>Комунікація – здобувач вищої освіти здатен аргументовано презентувати варіанти операційних рішень, працювати в команді над кейсами з логістики, закупівель чи сервісу, вести ділову документацію та використовувати цифрові платформи для колективної розробки моделей.</p> <p>Відповідальність та автономія – здобувач вищої освіти виявляє ініціативність у виконанні навчально-практичних завдань, дотримується принципів операційної безпеки та якості, демонструє здатність до самостійного вирішення типових виробничих ситуацій, усвідомлює вплив управлінських рішень на ефективність функціонування операційної</p>
--	---

	системи підприємства.
Критерії оцінювання	<p>Академічні успіхи здобувачів вищої освіти в межах даної дисципліни оцінюються за бально-рейтинговою шкалою (максимальна кількість – 100 балів), що прийнята в ДУІТЗ, з обов’язковим переведенням кількості балів в оцінки за національною шкалою та за шкалою ECTS.</p> <p>Відмінно (А) – від 90 до 100 балів – здобувач вищої освіти у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов’язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі або не менше 90% завдань, передбачених програмою навчальної дисципліни.</p> <p>Дуже добре (В) – від 82 до 89 балів – здобувач вищої освіти досить повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов’язкову літературу. Однак під час викладання деяких питань допускаються при цьому окремі несуттєві неточності. Правильно вирішив 80-89% письмових завдань.</p> <p>Добре (С) – від 74 до 81 балів – здобувач вищої освіти достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов’язкову літературу. Однак під час викладання деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив 74-81% письмових завдань.</p> <p>Задовільно (D) – від 64 до 73 балів – здобувач вищої освіти в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних та письмових відповідей, але з не зовсім глибоким та всебічним аналізом, обґрунтуванням та аргументацією, з недостатнім використанням необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі неточності та помилки. Правильно вирішив 64-73% письмових завдань.</p> <p>Задовільно (E) – від 60 до 63 балів – здобувач вищої освіти в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив 60-63% письмових завдань.</p> <p>Незадовільно з можливістю повторного складання (FX) – від 35 до 59 балів – здобувач вищої освіти не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, стисло без аргументації та обґрунтування викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, поверхово розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив 35-59% письмових завдань.</p> <p>Незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни (F) – від 0 до 34 балів – здобувач вищої освіти частково володіє навчальним матеріалом, не у змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив 1-34% письмових завдань.</p>
Форма та методи контролю начальних досягнень	<p>У межах вивчення дисципліни передбачено три основні види контролю: поточний, підсумковий та семестровий (академічний).</p> <p>Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і спрямований на перевірку рівня</p>

підготовленості здобувачів вищої освіти до виконання завдань з теми, що вивчається. У процесі поточного контролю оцінюється: активність здобувача вищої освіти під час практичних занять; якість виконання індивідуальних завдань; результати контрольних робіт; рівень опрацювання матеріалу під час самостійної роботи.

До основних форм поточного контролю належать: усне або письмове опитування, виконання практичних вправ, тестування, розв'язання кейсів, презентація результатів індивідуальних завдань.

Підсумковий контроль – це накопичена сума балів, отриманих здобувачем вищої освіти за результатами засвоєння навчального матеріалу протягом семестру (включаючи поточну та самостійну роботу).

Семестровий (академічний) контроль здійснюється у формі екзамену. Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється на основі суми балів, набраних за результатами підсумкового контролю, та оцінки за екзаменаційне тестування або інші форми підсумкової перевірки знань, передбачені робочою програмою.

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою.

Політика навчальної дисципліни

Відвідування	Здобувачі вищої освіти самостійно планують відвідування лекційних занять, що проводяться в межах дисципліни відповідно до академічного розкладу. Водночас присутність на практичних заняттях та участь у контрольних заходах (зокрема, екзамені) є обов'язковою. Важливим елементом навчального процесу є своєчасне та якісне виконання індивідуальних завдань у межах самостійної роботи, передбаченої навчальною програмою дисципліни.
Дотримання принципів академічної доброчесності	Підготовка всіх завдань, письмових робіт та інших форм навчальної діяльності в межах дисципліни здійснюється здобувачем вищої освіти самостійно, з дотриманням принципів академічної доброчесності. Викладач має право застосовувати програмні та технічні засоби для перевірки робіт на предмет дотримання академічної доброчесності, у тому числі на наявність ознак плагіату.
Умови зарахування пропущених занять	Відпрацювання академічної заборгованості з дисципліни дозволяється здійснити до початку екзаменаційної сесії. Процедура відпрацювання узгоджується індивідуально з викладачем відповідно до графіку його консультацій.
Інші умови	Навчально-методичні матеріали дисципліни розміщені на платформі Moodle

Рекомендовані джерела інформації

Базові підручники та навчальні посібники	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Операційний менеджмент: Навчальний посібник/ І.А. Маркіна, О.М. Помаз, Ю.В. Помаз; За ред. І.А. Маркіної. Полтава: ПДАА, 2018. 224 с. ▪ Операційний менеджмент. Навчальний посібник / Старченко Г.В., Калінько І.В., Косач І.А. Київ, 2020. 264 с. ▪ Операційний менеджмент: Частина 1 Навчальний посібник / Л. Балаш, О. Лисюк, А. Саміло, О. Ковальчук. Львів. 2023. 194 с. ▪ Операційний менеджмент: навчальний посібник/ О. Г. Ратушняк, О. Г. Лялюк. [Видання 2-ге, доповнене і перероблене]. Вінниця: ВНТУ, 2025. 235 с.
---	---

Методичні рекомендації та розробки викладачів дисципліни	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Станіславик О.В. Методичні вказівки та завдання до виконання самостійної роботи «Операційний менеджмент» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, освітньо-професійної програми «Менеджмент», галузі знань 07 «Управління та адміністрування», спеціальності 073 «Менеджмент». Укладач: Станіславик О.В., ДУІТЗ, 2023. 30 с.
Інформаційні ресурси	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Господарський кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text ▪ Про управління об'єктами державної власності: Закон України від 21 вересня 2006 р. № 185-V. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-16#Text ▪ Про стандартизацію : Закон України від 05 червня 2014 р. № 1315-VII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1315-18#Text ▪ ISO – International Organization for Standardization. URL: https://www.iso.org/home.html ▪ Національний орган стандартизації ДП «УкрНДНЦ». URL: https://uas.gov.ua ▪ Міністерство економіки України: офіційний вебсайт. URL: https://me.gov.ua/?lang=uk-UA ▪ Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: https://www.ukrstat.gov.ua ▪ Єдиний державний вебпортал відкритих даних URL: https://data.gov.ua ▪ European Operations Management Association (EurOMA) URL: https://www.euroma-online.org

Рік введення силябусу – 2025 р.	Затверджено рішенням кафедри менеджменту та маркетингу (Протокол від 27 червня 2025 р. № 11)	
	В.о. завідувача кафедри	 Людмила ГАЛАН
	Гарант освітньої програми	 Людмила ГАЛАН
	Викладач:	 Олена СТАНІСЛАВИК